

VEGEU l'ossada de l'envelat. La bandera de la pàtria oneja al cim de tots els pals amb lluïssors de festa i flameigs de joia, que s'encomana a tots. Es la bandera de la festa major, que ara crida la mainada i més tard farà córrer el jovent i tot el poble. I un teixit de cordes i llivants, que penjen de les politxes, és ja a punt d'aixecar-se, formant la xarxa que ha d'aguantar la immensa vela de ratlles blaves i blanques. Blau de cel i de mar, blau de llunyania, i blancor de l'escuma de les ones, que a la seva vora van cantant la seva cançó eterna...

L'ENVELAT ja és fet. Vegeu-lo ara, talment un vaixell fantàstic que es retalla en la claror incerta del cel en aquesta hora capvespral, com si tingués per marc el mar immens i el cel, confonent-se allà, en la llunyania... Vegeu l'esforç d'aquells tres homes ardits, que silenciosament anaven descarregant les antenes i les caixes i els fardells... Ara, al redós de la vela acollidora, van estenent les gales multicolors i van sorgint del fons de les caixes polsoses les robes de fantasia i els estris policromats que faran l'encís de tot el poble en els dies de la festa major.

